

3 listopada 1927 r.

2

URZĄD PATENTOWY

F01d

1/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

14c, 1/00

Nr 6290.

Kl. 14 c 17.

Erste Brünnner Maschinen - Fabriks - Gesellschaft
(Brno, Czechosłowacja).

Turbina paroupustna.

Zgłoszono 3 kwietnia 1925 r.

Udzielono 12 listopada 1926 r.

Pierwszeństwo: 6 maja 1924 r. (Austria).

W turbinach tarczowych umieszczenie miejsca pobierania pary napotyka na trudności, o ile koła są osadzone możliwie jak najbliżej siebie. Dlatego turbiny z pobieraniem pary budowano jako turbiny tarczowe, przeważnie o wielokrotnem rozprężaniu w ten sposób, że miejsce pobierania pary leżało na końcu jednego ze stopni rozprężania.

Wynalazek niniejszy dotyczy turbiny z pobieraniem pary, w której tarcze kierownicze wbudowane są w oddzielne tuleje wstawiane. Według niniejszego wynalazku budowa ta wykorzystana jest do umieszczenia miejsca pobierania pary w ten sposób, że znajduje się ono między dwiema sąsiednimi tulejami, przyczem tuleja druga

wykonana jest w ten sposób, że rozdział prądu środka pędnego i odchyłanie pobieranej jego części odbywa się bez wpływu na pracujący dalej w turbinie prąd środka pędnego.

Fig. 1 przedstawia przykład nowej turbiny w przekroju podłużnym; fig. 2—miejsce pobierania pary w większej skali.

W osłonie turbiny *a* są np. wbudowane dwie tuleje *b* i *c*, podtrzymujące koła kierownicze *f*.

Miedzy temi dwiema tulejami znajduje się miejsce pobierania pary, przyczem odpowiednia ilość środka pędnego uchodzi szczeliną *e* między tulejami *b* i *c*. Przyległy do szczeliny *e* koniec drugiej tulei *c*, jak również pierwsze koło kierownicze *f*

też te tuleje *c* ukształtowane są w ten sposób, że wychodzący z ostatniego wirnika *g* tulei *b* strumień środka pędnego zostaje rozdzielony, a pobierana część środka pędnego zostaje odpowiednio odchylona. Jak wskazuje fig. 2, ścianka czołowa pierwszej tarczy kierowniczej *f'* drugiej tulei *c* jest łukowato wybrana, w ten sposób, że tworzy krawędź *h*, która stopniowo odchyła pobieraną część środka pędnego z kierunku osiowego na promieniowy, podczas gdy pracujący w turbinie główny prąd środka pędnego płynie niezmiennie dalej. Szczelina między tulejami *b* i *c* może nie być większa niż zwykle, ponieważ przez odpowiednie skośne ścięcie pierwszej tulei łatwo można uzyskać odpowiednią szerokość.

Przez niniejszy wynalazek osiąga się tę korzyść, że bez zakłócenia prądu środka pędnego można pobierać parę w każdym miejscu, a więc i w środku cylindra. W ten sposób można uniezależnić się od podziału na stopnie rozprężania, co posiada wielkie znaczenie, zwłaszcza w miejscach pobierania pary o znacznym ciśnieniu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Turbina paroupustna o tarczach kie-

rowniczych, wbudowanych w oddzielne wstawione tuleje, osadzone w osłonie turbiny, znamienna tem, że miejsce pobierania pary znajduje się między dwiema sąsiednimi tulejami.

2. Turbina paroupustna według zastrz. 1, znamienna tem, że powierzchnia czołowa wieńca tarczy kierowniczej, przyległa do miejsca pobierania pary, posiada znaną ostrą krawędź obwodową do podziału środka pędnego i do odchylania pobieranej części środka pędnego.

3. Turbina paroupustna według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że kanał między obydwiema tulejami, otaczającymi miejsce pobierania pary, powstaje przez ścięcie ukośne obydwóch powierzchni czołowych (do siebie zwróconych) tulei, przyczem szerokość szczeliny między wirnikiem a kołem kierowniczym w miejscu pobierania pary pozostaje bez zmiany.

Erste Brünnner Maschinen-
Fabriks-Gesellschaft.

Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

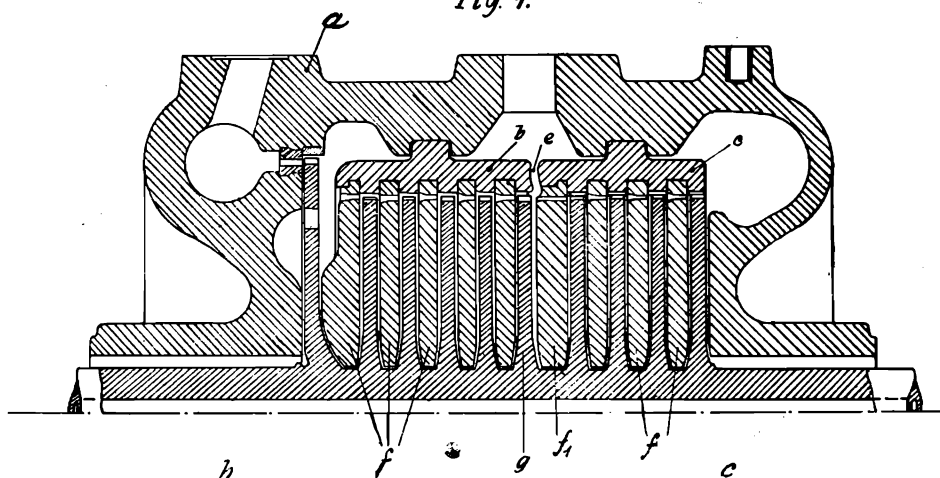

Fig. 2.

